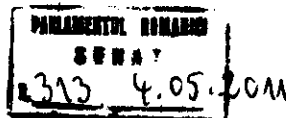
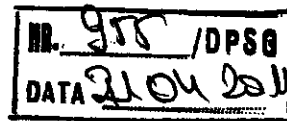




GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea Legii nr. 34/2010 pentru completarea art. 7 din Ordonanța nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile*”, inițiată de domnul deputat Mircea Giurgiu – PD-L (Bp. 37/2011).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 7 din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, astfel cum a fost completat de *Legea nr. 34/2010*, propunându-se:

- abrogarea alin. (3¹) și alin. (3²) ale art. 7;

- completarea art. 7 cu un nou alineat cu următorul cuprins:

„Este interzis ca denumirea asociației să fie identificată sau asemănătoare până la confuzie cu denumirea altei persoane juridice”.

II. Observații

1. La elaborarea cadrului normativ referitor la constituirea asociațiilor sau fundațiilor s-a avut în vedere, pe de o parte, *principiul care garantează libertatea de asociere*, consacrat de art. 40 din *Constituția României, republicată*, precum și de prevederile art. 11 din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului*, iar, pe de altă parte, ocrotirea unor interese de ordine publică.

Din interpretarea teleologică a prevederilor legale a căror modificare se propune, potrivit căroră este interzisă utilizarea în denumirea asociației sau fundației a unor sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local, reiese faptul că finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea normelor legale în discuție a fost aceea de a da prioritate interesului public, prin asigurarea unei ordini juridice firești, raportată la relația dintre organizațiile fără scop patrimonial și autoritățile statale. În egală măsură, norma legală vizează în mod direct protejarea persoanelor fizice sau juridice care încheie raporturi juridice cu astfel de entități fără scop patrimonial, prin eliminarea riscului unei eventuale confuzii dintre acestea din urmă și o persoană juridică care exercită, în temeiul legii, autoritatea statală.

Mai mult, verificarea disponibilității denumirii de către departamentul de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, instituție care ține, potrivit legii, *Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial*, reprezintă un filtru menit să vină în sprijinul instanței de judecată, la momentul luării unei hotărâri cu privire la înscrierea persoanei juridice în Registru, respectiv dobândirea personalității juridice a acesteia.

Astfel, prevederile art. 44 din *Ordinul ministrului justiției nr. 954/B/C/2000 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial*, statuează că o

denumire este susceptibilă de a fi apropiată, dacă nu aparține unei alte persoane juridice fără scop patrimonial de același fel – asociație, fundație sau federație – prin înscrierea ei anterioară în Registrul național. Totodată, potrivit prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, „*Orice denumire nouă trebuie să se deosebească de cele existente*”. Astfel, intenția legiuitorului a fost aceea de a stabili anumite reguli referitoare la accesul la *Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial*, astfel încât să fie eliminate riscurile referitoare la confuziile ce ar putea apărea între persoanele juridice fără scop patrimonial înscrise în acest registru.

Totodată, potrivit prevederilor art. 38 din *Ordinul nr. 954/B/C/2000*, scopul înființării acestui *Registru* a fost acela de a ține o evidență centralizată a persoanelor juridice fără scop patrimonial și pentru aducerea la cunoștința publicului a informațiilor referitoare la acestea.

2. În ce privește necesitatea detalierii prevederilor art. 7 alin. (3) prin **alin. (3¹)** și **alin. (3²)**, subliniem că aceasta reprezintă rezultatul problemelor ivite în practică cu ocazia eliberării dovezii privind disponibilitatea denumirii. Astfel, simpla menționare de interdicție a folosirii cuvintelor și sintagmelor specifice denumirii unei autorități sau instituții publice poate duce, de cele mai multe ori, la concluzii și interpretări eronate din partea solicitanților. Astfel, în aplicarea prevederilor art. 7 alin. (3) din actul normativ s-a simțit nevoia unei intervenții legislative prin care să se detalieze, cu titlu exemplificativ, acele sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local. În vederea eliminării disfuncționalităților apărute în practică, a fost adoptată *Legea nr. 34/2010*.

Mai mult, precizăm că, în contextul soluționării cererilor de disponibilitate a denumirii, Ministerul Justiției s-a confruntat, deseori, cu asemenea situații. Pentru preîntâmpinarea acestora, în sensul înlăturării confuziilor și interpretărilor arbitrare în analiza textului de către solicitanți, considerăm că modificarea legislativă survenită în cursul anului 2010 este benefică și trebuie menținută.

În acest context, menționăm că, într-un caz similar, respectiv *Ordonanța Guvernului nr. 15/2003 pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind Registrul Comerțului*, legiuitorul a făcut precizări și concretizări de natură să definească și să ușureze analiza în vederea admisibilității cererii de înregistrare.

De asemenea, precizăm că **art. 7 alin. (3²)** se interpretează și se aplică de către Secretariatul General al Guvernului (SGG) prin coroborare cu întregul conținut al art. 7 din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000*.

Înscrierea, în denumirea asociației, a cuvintelor „național” sau „român”, ori a derivatelor acestora trebuie să se realizeze astfel încât să nu creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local.

În această situație nu este loc pentru liberul arbitru, deoarece controlul SGG, strict tehnic, are repere clare, care trebuie respectate întocmai.

Alin. (3²) al art. 7 nu poate fi interpretat și analizat singular, fără legătură cu celelalte alineate ale articolului, respectiv cu celelalte articole ale Capitolului II – *Înființarea asociațiilor și a fundațiilor* din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000*.

Pe de altă parte, întreaga activitate a SGG în acest domeniu este caracterizată prin rigoare și aplicarea legii în spiritul și litera sa, neexistând niciun fel de plângeri ale diverșilor subiecți de drept în legătură cu aceasta.

Precizăm că dispoziții similare, în ceea ce privește eliberarea acordului SGG, se regăsesc și în art. 39 alin. (3) din *Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*. Astfel, pentru persoanele juridice cu scop patrimonial înscrierea unei firme care conține cuvintele „național”, „român”, „institut” sau derivatele acestora, ori cuvinte sau sintagme caracteristice autorităților și instituțiilor publice centrale se realizează numai cu acordul SGG.

3. Cât privește susținerea inițiatorului, potrivit căreia numai instanța judecătorească ar trebui să fie în măsură să hotărască asupra denumirii organizației neguvernamentale, precizăm că, potrivit cadrului normativ în vigoare, care reglementează constituirea unei organizații nonguvernamentale, cererea de înscriere a acesteia în *Registrul asociațiilor și fundațiilor*, aflat la grefa judecătoriei în a cărei circumscripție teritorială urmează să-și aibă sediul, va fi însoțită de dovada disponibilității denumirii eliberată de Ministerul Justiției sau, după caz, de refuzul motivat al eliberării acesteia.

Totodată, potrivit prevederilor art. 8 alin. (2¹) din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000*, „În cadrul procedurii de verificare a legalității cererii de înscriere și a documentelor prevăzute la art. 7 alin. (2), judecătorul desemnat de președintele instanței verifică respectarea

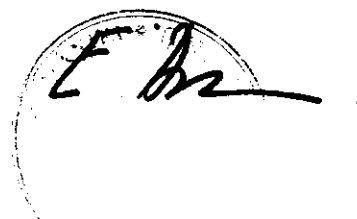
dispozițiilor art. 7 alin. (3) și poate dispune, prin încheiere motivată, înscrierea asociației în Registrul asociațiilor și fundațiilor, chiar dacă există un refuz motivat al Ministerului Justiției de a elibera dovada disponibilității denumirii, pe care îl apreciază ca neîntemeiat”.

Prin urmare, numai instanța de judecată are posibilitatea de a cenzura dobândirea personalității juridice de către o asociație sau fundație fără scop patrimonial, rolul Ministerului Justiției în cadrul acestei proceduri fiind exclusiv acela de a asigura un filtru care vine în sprijinul instanței de judecată la momentul luării unei hotărâri cu privire la înscrierea persoanei juridice în Registru.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,



Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ
Președintele Senatului